

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 27 września 2013 r.

DOLiS/DEC-1047/13/63525,63526,63529

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pani A.Z., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 4 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-390/13/21105,21108,21115) odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Pani A.Z. oraz Pana P.Z., na udostępnienie Pani Z.Z., ich danych osobowych w zakresie cyt.: „zabudowy i gospodarstwa rolnego o pow. 1,9 ha w [...]” przez Burmistrza Miasta K.,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A.Z. oraz Pana P.Z., dalej jako Skarżący, na udostępnienie Pani Z.Z., ich danych osobowych w zakresie „zabudowy i gospodarstwa rolnego o pow. 1,9 ha w [...]” przez Burmistrza Miasta K., dalej jako Burmistrz. W treści przedmiotowej skargi Skarżący wskazali, iż cyt.: „(...) urząd dla miasta i gminy K. udostępnił (...) dane osobowe odnośnie zabudowy i gospodarstwa rolnego o pow. 1,9 ha w: [...], p. Z.Z. (siostrze męża – P.Z.). W związku z powyższym chciałabym [chcielibyśmy] wiedzieć, na jakiej podstawie prawnej ww. urząd udostępnił moje dane osobowe p. Z. (...)”.

W uzyskanych przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wyjaśnieniach, Burmistrz wskazał, że cyt.: „(...) Gmina K. udostępniła Z.Z. dane osobowe A.Z. dotyczące przysługującego A.Z. prawa własności gruntu, (...) przeprowadzone przez organ postępowanie wyjaśniające w komórce organizacyjnej Urzędu odpowiedzialnej za przekazanie informacji wynika, iż Z.Z. uzasadniała wniosek o udostępnienie jej ww. danych toczącym się pomiędzy stronami postępowaniem sądowym [kopia wniosku Pani Z.Z. z dnia [...] znajduje się w aktach sprawy], (...) udostępnienie informacji Z.Z. zostało dokonane z tego względu, że wcześniej organ już przekazywał na żądanie sądu powszechnego informacje z tego zakresu w związku z toczącym się postępowaniem”. W piśmie z dnia [...] Burmistrz wskazał, że cyt.: „(...) udostępnienie Z.Z. danych osobowych P.Z.

nastąpiło w takim samym trybie i w oparciu o to samo wezwanie Sądu Rejonowego w O. z dn. [...] co w przypadku danych Pani A.Z. Oboje małżonkowie byli uczestnikami toczącego się przed sądem postępowaniem [postępowania], w związku z którym udostępnione były dane osobowe (...)

Jak wyjaśnił Sąd Rejonowy w O. cyt.: „(...) sprawa o sygnaturze akt [...] jest sprawą o stwierdzenie nabycia spadku po An.Z. i H.Z.W sprawie tej stroną była Z.Z. oraz A.Z. – występująca jako pełnomocnik P.Z. Postępowanie w tej sprawie jest prawomocnie zakończone. Sprawa o sygnaturze akt [...] jest sprawą o dział spadku po małżonkach An. i H.Z. Sprawa nosiła wcześniej sygnaturę akt [...]. W sprawie tej uczestnikiem jest P.Z. reprezentowany przez A.Z. (...) Akta obu spraw: [...] i [...] są wielotomowe. Z uwagi na to trudno jest precyzyjnie i z całą pewnością ustalić, kiedy i ile razy Z.Z. posłużyła się informacją na temat gospodarstwa rolnego małżonków P. i A.Z. Naturalnym jest, iż badając uprawnienia spadkobierców do dziedziczenia gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład spadku, Sąd zobowiązuje uczestników postępowania do złożenia dowodów na te [tą] okoliczność. W sprawie [...] kwestia posiadania takich uprawnień była przedmiotem długotrwałego postępowania dowodowego. W jego toku sąd zwracał się do gminy o nadesłanie akt uwłaszczeniowych dotyczących gospodarstwa P. i A.Z., a Z.Z. kwestionowała akt własności ziemi wydany na ich nazwisko (...)

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 4 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-390/13/21105,21108,21115), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w przedmiotowej sprawie.

W dniu [...] (w ustawowym terminie) do Biura GIODO wpłynął wniosek Skarżącej o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. Skarżące wskazała, iż cyt.: „(...) sprawa została rozmyta. (...) Bardzo proszę [Skarżąca] o odpowiedź dlaczego człowiek prawy nie ma prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy (...)”. Ponadto do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżąca załączyła 6 kserokopii dokumentów stanowiących korespondencję Skarżącej z Urzędem Miasta K. oraz Sądem Rejonowym w O.

Po powtórny rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 4 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-390/13/21105,21108,21115) jest prawidłowe.

Na wstępie ponownie należy wskazać, że zasady ochrony danych ustanowione Dyrektywą 95/46/EC wprowadzone zostały do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.). Ustawa o ochronie danych osobowych wprowadziła szczegółowe normy służące ochronie danych osobowych w Polsce, a do dnia 1 maja 2004 r., czyli wstąpienia Polski do Unii Europejskiej, przeniosła do polskiego porządku prawnego wszystkie zasady określone w Dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych obowiązują od dnia 30 kwietnia 1998 r.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, że z materiału dowodowego zebranego w niniejszym postępowaniu wynika, że Pani Z.Z. złożyła do Burmistrza wnioski o udostępnienie danych osobowych Skarżących w dniu [...], tj. przed wejściem w życie ustawy o ochronie danych osobowych. Wobec powyższego ponownie należy podkreślić, że ustawa nie może mieć zastosowania do oceny stanów faktycznych, które miały miejsce przed jej wejściem w życie. Zatem Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych słusznie wskazał w decyzji organu z dnia 4 kwietnia 2013 r., że nie może on badać zgodności z prawem udostępnienia danych osobowych Skarżących przez Burmistrza na rzecz Z.Z.

Powyższe potwierdził również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 listopada 2003 r. (sygn. akt II SA 1432/02) cyt.: „(...) ustawa o ochronie danych osobowych rozwinęła art. 47 i 51 Konstytucji RP, wg których prywatność obywatela zaliczono do praw i wolności osobistych, a zakres i tryb ochrony danych osobowych zastrzeżono do wyłącznej regulacji ustawowej z jednoczesnym sformułowaniem zakazu pozyskiwania, gromadzenia i udostępniania innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Do czasu wejścia w życie tej ustawy zakres pozyskiwania danych osobowych zależał w głównej mierze od woli stron dokonującej określonej czynności prawnej, a podstawowym środkiem możliwym do wykorzystania przez obywatela było powództwo o ochronę dóbr osobistych z art. 23 Kodeksu cywilnego (...)”.

Ponadto wskazać należy, że Skarżąca we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie podniosła żadnych nowych okoliczności mogących mieć wpływ na niniejsze rozstrzygnięcie.

Niezależnie od powyższego, po raz kolejny należy wskazać, że zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w niniejszym postępowaniu za nadrzędną wartość należy uznać konstytucyjne prawo do sądu wyrażone w art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.). Zgodnie z art. 45 Konstytucji każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd. Z kolei odmowa udostępnienia danych, o które wnioskowała Pani Z.Z., mogłaby pozbawić ją możliwości obrony swoich praw, a zarazem prowadzić do nieuzasadnionej ochrony innych osób przed ewentualną odpowiedzialnością za swoje działania, zwłaszcza że mogą one w trakcie postępowania sądowego w pełni korzystać ze swoich praw zagwarantowanych przepisami prawa.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz w tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji administracyjnej z dnia 4 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-390/13/21105,21108, 21115).

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).